

אבל זה עקרי "גורלות" אסורים בארץ. אלא שכאן ישנה עצה. היות החוק נוצר בכדי שאנשים "הגונים" ידעו איך לסבבו. וידע המנהל שלנו איך לסבבו—יצרים—תעודת פקדון. ובעד התעודה הנו באופן "רשמי" (בכדי להכשירה בעיני הממשלה) נותנים "פרס", אבל ליהודים הפשוטים הקונים מספרים מעשיות ע"ד "גורל" כנהוג.

ואיך יוצרים את "תעודת הפקדון"? גם זה פשוט מאד: בנק "הלוואה וחסכון" יוציא תעודות כאלה, ומכניסים את "הסומאה" בתוך "היראה": הרי הבנק זקוק לפקדונות בכדי שיוכל להלוות כסף לחבריו—הרי לפניו מקור להשגת פקדונות, ומובן, שהמוסד "הלוואה וחסכון", בעצת מנהלו, הסכים! להוציא תעודות פקדון.

אלא... כיון שעיקר המטרה של "המנהל" היא לא "הפקדון" כשלעצמו, כי אם ה"רווח" של מכירת שטרי הגורל, שזהו העיקר וזהו המכניס, לכן מסדרים, שמוכר

איזה תשלום, ואז אומרים לו ש"ע"י האזור הזה הוא הפסיד את זכותו ב"גורל" הפרס.

אבל מה עושים בשעת ההגדלה עם התעודה הנו, שבעלה אחר לשלם איזה תשלום? מובן שמגרילים גם אותה?

וכשתעודה כזאת במקרה זוכה—מי מרויח מזה? מובן שלא המוסד "הלוואה וחסכון", כי אם "הסוכנות", ז. א. "המנהל" הוא שמרויח זאת.

ומקרים כאלה, שהמנהל (בעל הסוכנות) זוכה בפרסים הגדולים—קרו כבר לא פעם.

אמנם את המקרים האלה לא מפרסמים ברבים אלא שאין סוד בארץ ישראל.

היה למשל מקרה, שהמורה קמחי זכה בפרס של מאה לירות, ואת הפרס קבל המנהל (הסוכנות). מפני שמר קמחי אחר באיזה תשלום, וכן היה המקרה עם מר פינתי ועוד ועוד.

השבוע הודיעה הנהלת המוסד בעתונות, שירושלים

זכתה בפרסים הגדולים של חמש מאות לירות, ועוד אלא שלא הודיעה שהזוכה בגוף הפרס של חמש מאות לירות היה בעלתתעודהמר מאיר ליכטנשטיין, מפני שמר ליכטנשטיין אחר באיזה תשלום, ולכן זכה בגורל של חמש מאות לא"י המנהל, בכבודו ובעצמו (כתור "סוכנות").

וככה קרה גם לפרס של שבעים וחמש לירות, והמנהל שלנו היא די פקח, שלא יודיע בעתונות שהוא בעצמו קבל את גורל-הפרס.

והחברים — צאן קדשים — של הלוואה וחסכון שותקים.

ומנהל כזה יושב איתן על כסאו, ולא מוסרים את הענין להשופט החוקר, ולא מורידים אותו מעל כסאו הקדוש, כי הלא בארץ-ישראל אנו יושבים, ואצלנו אין לא אתיקה צבורית, לא אחריות פלילית ולא אחריות מוסרית.

הימצא מי שהוא שישים קץ להשערוריה הזאת? או אצלנו—הכל הפקר?

לבחור... אישיות ידועה ובוחר ד"ר אגב כאנשים, שבשום אופן לא היה מסכים לבהיר בהם.

מהי הסבה לזה?

מעבר לשקל כחוב: "ובהגיע (השוקל) לשנתו העשרים וארבע ומלא את חובתו לקרן היסוד — יכול השוקל להבחר בתור חבר אל הקונגרס הציוני".

והרי לכאורה, כל יהודי בן 24 שהרס סכום ידוע לקרן היסוד ושקל את שקלו — ראוי כבר להיות ציר לקונגרס.

למעשה — רחוק הדבר:

ראשית כל — על מי שרוצה פעם לזכות להבחר לציר עליו להשתייך קודם כל לאיזו מפלגה, כי בלי מפלגה — הרי לא יזכה להכנס לשום רשימה.

ואפילו ציוני גדול, בעל עבר ציוני עשיר, ידוע וחביב על הקהל — כאוסישקין, כשהוא רוצה לעבור בתור ציר לקונגרס, עליו להכניס את עצמו לאיזו מפלגה ומוכרח היה להסכים אפילו לשאת על גבו את מתנגדו

ולכן הם קבעו, שעם המחוקק אינו להתחשב וככה יצא, למשל, אבסורד כזה: בוחרים באוסישקין ונבחר גם גליקסון.

מתי יתקנו את המעוות הזה?

ועד שלא יתקונו — שקר הוא הדבר, שהצבור בוחר בצירים. המפלגות בוחרות, ואת הצבור מרמים, בכדי שיחזק את המפלגות.

בזוה"ש"ח

הננו שמחים להזמין בזה לכל קרובינו לכלולת צאצאינו אליה יהודא הכהן	ב"ר שלום ירמיה הכהן זצ"ל
שתהיה אייה ביום ג' י"ז סיון שעה 3 אחה"צ	בכתיב כנסת העתיקה (בית ה' ישראל) עברי אצל ביהמ"ד
ו. מ. כ. ב. ד. נ. כ. ב. ד.	
מנחם מנדל הלוי וואלפא	יצחק משה
ורעייתו נעקע (אם החתן)	הענע חיי
כהן	

יום ששי... סאה עזמות

בקיצור — לא נבחרתי לקונגרס וגם לא נכנסתי אף באחת משבע הרשימות של הקלפי, מפני כמה טעמים:

ראשית חכמה, לא הכניסו את שמי ברשימה ג' מפני שלא נתתי 30 לא"י... שהרי לא ער"ד צעיר הנני ולא-English-speaking ואיני זקוק לריקלמה לקריירה, והשנית, מה שהוא העיקר, הייתי ציר לקונגרס הששי בבאזל ועל כתפי כ"ח שנים פחות משל עכשיו וטרם ירד השלג על ראשי, ומי שראה את באזל בימי הרצל, את הקונגרס בכל הודו ותפארתו ועוד רוממותו ומי ששמע את נורדוי בענין אוגנדה, ואת מנדלשטם הישיש והרב ריינס המזרחי האמתי — מי שראה כמוני ושמע כל אלה לא ישכח לנצח ולא יאבה ללכת עכשיו לבאזל...

איך אמר ז'רנא? — "ההשכלה היא בשביל האחד בת"השמים ובשביל השני פרה חולבת", לו חי הפייסן הזה בימינו היה מחליף בודאי את המלה השכלה ב"ציוניות" וב"כנסיה הבזילאית", וכל הטררם שהקימו בשבוע זה בארצנו הלא יוכיח.

ולמה אכזה? — רציתי מאד וכלתה נפשי להופיע ברשימה א', מחמת ש"האדומים" האלה יודעים מה שהם רוצים ואנחנו יודעים מה שהם רוצים, ואעפ"י שלבי לימין הריני נתפס, לא עליכם, לסטרא-דשמאל, חבר מאורגן הנני ובעל משמעות, ועל כן "נדדתי" בזמן האחרון לירה אחת לקפת-השקלים כדי לקנות בכספי 20 שקלים בשביל 20 "חברים", אשר יבחרו נגד 20 בורגנים ימ"ש, ובדיעבד, איני מצטער על כך, שהרי בזה יצאתי ידי חובתי לשמאל,

לקיים מה שנאמר ומה שנגזר... ולמה לא נכנסתי ל"מושב-זקנים"? כלומר לרשימה ד' — מפני מעשה שהיה:

בבחירות האחרונות ל"אספת-הנבחרים" השתתפו בס"ה 427 "ציונים-כללים" בכל רחבי הארץ ובתוכם היו 50 קולות ממשפחה אחת, שהשתדלה בכל כחה וכספה להוסיף למעמד שלה עוד כסא של גבאות בירושלים ולא נסתייע מילתא משמיא, והשנית — לא רציתי לקלקל לאוסישקין ע"י ההתחרות שלי...

ואהבתי כי-אשמע תמיד באספותיה של רשימה ד' כי נהוצים להם כחות צעירים ורעננים אשר יכניסו זרם-עלומים וחיים חדשים של פעילות והתלהבות בהסתדרותם הזקנה, והיתה גם הצעה לפנות לדר"ר וורנוב להצלתה, ואמנם, נבחרו הפעם הכחות הכי רעננים והכי צעירים וטריים שבחבורה, והלא הם: "הצעיר" מהליבר, האברך אוסישקין וה"בר-מזל" ד"ר גליקסון, ששלשתם יחד הגיעו שנותיהם קרוב למאתים שנה.

והאמינו לי, רבותי, כי בשבוע האחרון טרוד הייתי בענין הבחירות, ולמרות החום והשרב רצתי בשבחות ובמועדים לכל בתי-הכנסיות ובתי-המדרשות ובתי-הראינע אל כל האספות והדרשות והווכוחים ורק בדרך-גם נצלתי ממתנת-ידי, מחמת שחשדו בי ע"י העתון שלנו בריביוניג'מוס, עזבתי את ביתי, נטשתי את משרדי, הונחתי את עסקי, שכחתי תבל ומלוואה, לא נחתי ולא שקטתי.

ואני שואל אתכם, חביבי, בשביל מי ובשביל מה "טרחת" את כל הטרחה הזאת? — לא בשבילי, חלילה, כפי שכבר בארתי לכם לעיל, אלא בשבילכם

אתם כדי לאסף חומר ולהכין לכם מטעמים כאשר אהבתם.

וראשית דרכי היתה, כמובן, אל הקלפי המרכזית אשר ברחוב אבינו-מלכנו, אל ה"מבצר" של ה"מפקדה העליונה", באשר שם היא המערכת שלהם ושם הוא הדפוס ושם גם המלכות...

ומה אמר לכם? — מחזה נהדר נגלה לנגד עיני, ונב ארוך של אחבי מכל המינים עומדים "בתור" זא"ו, כמו להבדיל בסינמה בשעת קונצרט של הקוזקים או של היונאים, וראו זה פלא: סומי וג'וני, בעלי ש"דרגלים, ומוסטפה השוטר עומדים ומשגיחים על הסדר ועל התור של "אתה בחרתנו".

נגשתי בצעדי-און, כדרכי, אל הפתח של הקלפי והנה עמד סומי לפני כנד נצב וכקיר נטוי ומלא את הפתח לארכה ולרחבה, הייתי כמעט בכל רע, אלא שהקב"ה מקדים רפואה למכה ושלח לנו איזו יהודיה עם "מענה לשון", שעמדה כל הזמן ודברה עם השוטר באנגלית ממאה-שערים, ובשמעו מפיה את המלה "ניוס-פיפר" (עתון בלע"ז) הביט עלי וראה את כלי-ימי מן המערכה, פנקס קטן בשמאלי ועפרון חד בימיני וזוג-משקפים לחסמל, ונתמלא הגוי דרך-ארץ, נסתלק מן הפתח ובקשני להכנס...

מסביב לשלחן מרובע ישבו על מדין ששה חברי הועדה של ה"קלפי", באמצע — רשימה א', שני חברי פא"י, אחד אדמוני ואחד ערמוני, לימינם רביזיוניסט צנום ובעל-משקפים, ככבש על יד הזאב, בקצה השלחן מימין ר' ב... בעל-ירמולקה, בעל-זקן ובעל-כרס מטעם ה"מזרחי הצעיר" ועל ידו בחור נאה בכובע של-קש בשם מזרחי הזקן — ולמולם Vis-a-vis בקצה

השלחן משמאל, הזוהרה מטרוניתא גדולה מ-מושב-זקנים, כלומר מרשימה ד'... ועל השלחן לעומתם עמדו להם שני פחים, אחד לקלפי מבודקת ומסודקת ואחד לקלפי מסופקת...

ישבו כששה חתולים בשק אחד, דנו בהלכות "זהות" וכשרות התעודות של צה"ר, ואגב הם מתווכחים ומתנגחים ומקנטרים זא"ו וחושדים זב"ו, והאשה משכינה שלום ביניהם, ניכר, כי האויר מחושמל קצת אלא שפתאום הופיע בחור צעיר שחרחר ונאה, הוציא מכיסו את השקל והגניחו בחגיגות גדולה על השלחן כאומר: הנה שלכם לפניכם, הריביוניג'יסט הרגיש כי יש לפניו סוג א' והתחיל מביט ומעיין ברשימה...

— אל-נא תטרח אדוני לחפש את שמי ברשימה, אמר הבחור, כי לא תמצאוה... הא לכם הפספורט שלי... רק שלשם באתי מביא ליסטוק שם קניתי את השקל ובאתי ישר הנה לבחר בירושלים... ובשעת דבורו, שתי עינים הבריקו מגל בחוריהן, החברים הביטו זא"ו וניכר כי הכריזו "שביתת-נשק" ביניהם לרגע אחד, "מביאליסטוק לירושלים" — שמאל מקרבת ומיין אינה דוחה, והאשה מסוג ד' מוצאת תמיד את המימרא הנחוצה:

— "במה ביאליסטוק גרועה מת"א ז' היא שואלת, והבחור — הבחור מביאליסטוק נטל את המעטפה בידים רועדות והכניסה בדחילו ורחימו לתוך הקלפי המסופקת...

בראש "התור" עמדה בחורה גבוהה ודקה ושתי משקפים שחורות לעיניה, חסר היה רק פעמון לצוארה, כעז ההולכת בראש העדר... אחריה בחורה אמריקאית קצרה וחשובה, ורשימה א' בידה, רופא-חולים

אודיסאי ואשתו מדברים רוסית חזקה-שני ריביוניג'יסטים מושבעים — ואחריהם יהודי בעל זקן ארוך למעלה מד' ספחים וצהבהב היורד על מדיו ולבוש כפתן אפור.

— באיזה רשימה יבחר מר ז', שאלתיו בקצרה, ומכיון שהיהודי אינו עונה בלא "פסוק" ובלא "רמז", ענני אף הוא בקצרה:

— "בין — בתוך".

כלומר ברשימה ב' ז' — בין שני הזנבות בתוך ז' כשמשון הגבור בשעתו ז'

— כן, עונה הזקן, מה לעשות? באין ברירה... המזרחים שלנו הם קצת... קצת נרגנים.

ובראותו כי אני מוציא את פנקסי הקטן, גתבהל קצת ואמר: אבל, אל נא יגיד זה בשמי...

כבקרת רועה עדרו כן בקרתי את כל התור עד שהגעתי לצעיר ספרדי משכיל מבני קדמא-ואזלא, והוא שפך את מרי-לבו לפני.

— השאלה היא — הוא אומר — במי לבחר ז' הייתי בוחר ברשימה א', לו היה אוסישקין בראשה... הייתי נותן קולי לרשימה ג', לו היה רק ז'בוטינסקי בתוכה... וחץ מא' וג' הרי אין במי לבחור ואין במה לבחור.

כמדומני, שהבחור הלך לביתו והשקל בכיסו...

ועוד סרג' דיה אחת קטנה:

מחוסר-עבודה אחד לא ידע לשיית עצות בנפשו, הוא חכה לתוצאות ההגדלה של הלוואה-וחסכון, שהיתה באותו ערב בת"א, כדי לדעת אם זכה בגורל של 500 (סוף כעמוד ד')

ג) מד תקסטרי זה ישיית ידועה לנו מזמן, ואת הישיית הזו אפשר היה ג"כ לגלות מזמן.
 ג) חשב 50,000 לשם הישיבות של 1000. לאמר 50 לאי לכל משפחה. תאם באמת אפשר לישב משפחה רק בסך 50 לאי?
 וישגי שכל ענין הפרסום של התחלטה החדשה זהה רק טכסיס לפני הבחירות. הלאי התבדה.

היית הכי נוחה לכל אדם תה למחל אינדיבידואלי בבית. משא ומתן תמיד עם מורים מנוסים באגליה. למדו שפות. מדעי המסחר הכונו לבחינת הבגרות והאוניוורסיטאות. מהנדס וכו'. וכו'. בתנאים נוחים ובתשלומים לשעורים.
 בדבר פרטים פני ל-באות-כח קנס קולג'. משרד 'תועלת'. רחוב המלך גורג' ירושלים.
 ת. הרשלר באי-כח באי לביה"ט התיכוני כנס קולג בע"מ.

מוכרת ד"ר סניפיה או ע"י המחלקים 85-80 מא"י הרוסל היינו 233% רוח. ואם לחשוב 53% הוצאות שזה די והותר נשאר ג"כ רוח צנוע של 200%. ולכן שפולה לה 2 מא"י הכוס ואפילו בהוספה של חצי מיל הוצאות היינו 25%. היא מוכרת בריח צנוע במחיר 8 מא"י הכוס. ובבתי-ספר העממיים לטובת הכלל בעד 6 מא"י הכוס: ריחח של 166% ואותו הדבר גם בשאר תוצרת החלב. חמאה וגיבנה וכו'.

תכנית למוצאי שנות 30 למחל וזמנן השלישית
בוטטר קיטון בקומזיה הכי מוצלחה 'הצלם הפלאי'
 מי שרוצה לבלות שעות של צחוק בריא יבוא ויראה את הסרט הזה
 2 הצגות בכל ערב בשעה 7²⁰ - 9²⁰
 ביום הראשון בשעה 3¹⁵ הצגה יומית

(תמשך מעטור א')
 לאי האם עליו למסור את קולו לרשימת הבורגנים. האולם, לדאבונו, כשהגיעה רשימת הזוכים ולא פצא את מספרו, רץ בשעה העשירית בלילה אל הקלפי ומסר את קולו לרשימה א'...
 וכשנכנסתי לקלפי השניה בבנין סלונים מצאתי 'עולם הטרף'. חברי הועדה יושבים. סנדו ומשוחחים ברעות ודידות היריר היה כאן לא פא"י ולא האי ולא מאי כי אם מורה צעיר וחביב.
 הסדרנים השוטרים היו 'מחוסרי עבודה', כי באו הבוחרים אחד מעיר ושנים ממשפחה, זוגות זוגות. בראש וראשונה הופיע 'הזוג המתפטר' מהסוכנות וכשנגשו אל שלחן הרשימות נתקרבתי אליהם והתבוננתי למעשי-ידיהם. הבטתי אל המעטפות בקרני 'הרנטגן' שלי וראיתי בשתיהן את האות א'.
 כנראה, שמרשימה זו יהיה יותר קל להשיג פצויים גדולים...
 ופתאום: טרררר! טרררר!
 מי מדבר?
 מהסוכנות, מר ס... יבוא לבחור בקלפי שלכם.
 בבקשה: בכבוד גדול!
 אבל השקל שלו נשאר בברלין
 אין דבר.
 לא היו רגעים מועטים ופיסטי-פיסטי הופיע בכבודו ובעצמו. כשראה את השלחן הקטן והרשימות הגדולות ועשרים זוגות עינים לטושות כולן אליו לראות מה יעשה ובאיזו רשימה יבחר, נתרעם קצת וסען בצדק לפני הועדה כי אין זו בחירה חשאית. מה עשה? נטל מעל השלחן רשימות מכל שבעת המינים מעטפה אחת מהקלפי. יצא המסדרונה ושהה שעה קלה, ואחר חזר במעטפה סגורה וזרק אותה לתוך הפת. באותה-שעה למדתי מפני ג' דברים. למדתי שהוא אינו 'פיסטי-פיסטי' כי אם ציוני כשר מאה למאה. אלא שהשקל נשאר בברלין... וזהו דקא מעלה גדולה. שחרי גם 'מפת שונאי-ציון' היא מברלין וכל ה-קנאקירסי שלנו מקרן-היסוד הם מברלין.

ולמדתי שאין הבחירות שלנו בכל הקלפיות נעלמות ולא חשאיות אלא גלויות אפילו לעור בשתי עינינו... ולמדתי שהוא בלתי-מפלגתי ולפיכך יצא החוצה השליך את הרשימות והמעטפה שלו בגפה יצאה ובגפה באה לתוך הקלפי, והסדרן שהלך והביט אחרי-דיווכה...
 ואם תרצו-יש לי עובדא גם להיפך. נכנס יהודי אחר, יהודי פשוט מכל השנה. כבן חמשים. ומתוך שמחה ומצב רוח של יום-טוב נגש אל השלחן והגיש לייר את השקל ואת ה-קנאקירסי (פספורט) שלו כאילו הביא את הבכורים לפני הכ"ג בבית-המקדש.
 אחר נטל בעצם ידו מעטפה כחולה נגש אל השלחן הקטן ולקח שבע רשימות מכל מפלגה ומכל מין כרך אותן 'מצה ומרור', ואמר בלשון ההגדה: כן עשה הלל... (כנראה זה היה שמו).
 - אסור!- העיר לו היריר-עליך לבחר רק באחת מהרשימות האלו, אבל לא בכלן יחדיו - מה פירוש 'אסור'! - טען היהודי - אצלי אין הבדל בין יהודי ליהודי ובין מפלגה למפלגה... כל ישראל ערבים זה בזה...
 וכשעת דבורו. ערבב את הרשימות ותחבן לתוך המעטפה.
 - אי-אפשרו-קרא החבר מפא"י ברוגוא-זה אינו מתאים להם!
 אבל היהודי דגן עמד על דעתו ואמר: אם תסכימו שאבחר בכלם יחד-מוטב. ואם אין-אינה מקדשת...
 היהודי נטל חזרה את שקלו ואת ה-פרשפורט' שלו והלך. לפני צאתו פנה אל חברי הועדה ואמר: אצלי אין הפרש בין א' וג'. כלם יהודים וכלם אהובים. מה ענין הציוניות לימין או לשמאלו אחדות נחוצה לנו...
 ולא חסרה בקלפי הפעם גם אוביק טיביות. נכנס אחד מאנשי הנוף-עורים אל הקלפי. ומיד נזדרזו אחד הסדרנים ותחב לתוך ידו של ה-סני-נהור' ושימה א'. ראה זאת הסדרן שכנגד והכניס לו רשימה בו שגיאה...

ג' דחף סדרן א' את סדרן ג'. הוציא מיד הסומא את הרשימה הריביוניסטיית וגער בחברו: אסור להשיע על הבוחר... עליך לתת לו את חופש הפעולה... יבחר כרצונו ואל תתערב אתה השמעתו...
 אכן זוהי אוביקטיביות בלשון 'סני-נהור'...
 בקצות, התקציט מעשיות יכולתי לספר לכם על כל ה-קונצין' שעשו מימין ומשמאל ואפילו המזרחי הצעיר בעיר-העתיקה ובבתי-זרשו כי עת לעשות הפרו תורתך...
 ומכל מלמדי השכלתי-הערבים למדו מאתנו את ענין האספות, התהלוכות והסרטים ועברו עלינו והריביוניסטים למדו מרשימה א' את כל היופים ומעשה האוטומובילים, ועכשיו הם עלו על רבותיהם עשרת מונים. וכמובן, כל מנהג שהחזיקו בו הריביוניסטים מדקדים בו הרבה יותר מהשמאל.
 אמרו מה שתאמרו. רבותי: לא טוב להיות בימינו בלתי-מפלגתי, לא טוב. טוב להיות ריביוניסטי.
 וטוב מזה - להיות מ-ההסתדרות'. אשרי מי שהוא 'תבר' גם מימין וגם משמאל, שדואגים להכין לו תעודת זהות בלא גיל, מחשש של עינא-בישא, ובלא תמונה משום: לא תעשה לך כל תמונה. ביחד בתג מתן-תורה... ומאידך גיסא, דואגים אפילו לשקלים מ-תוצרת-הארץ', כי למה זה ידפיסו מליוני שקלים דוקא בלונדון?
 וזוכרים אתם בודאי רבותי, את המעשה הידוע בחייסים שנתקבצו בעירה אחת והחליטו לעשות להם 'מנין' בפני עצמם-בשביל 'צ'עך'-כדי שיזכו אף הם לעליה שמנה, לשלישי ששי או מפסיר. ולא יהיו צפויים לחסדי המשכילים 'היהודים היפים' בבית-הכנסת הגדול, אלא שאח כלי-הקודש. את בעל הקריאה ובעל-התקיעה היו נאלצים לקחת מן החוץ.
 פעם עמדו הקיצונים שבהם ודרשו בכל תקף לפטר את ה-כלי קדש' המשכילים ולמנות במקומם חייטים אמתיים. נודמן להם אורח חשוב, חייט ומיק, וכבדו אותו בקריאת הפרשה בשבת. כשאך החל לקרוא דסק על השלחן ואמר: רבותי, הספר פסול! מצאתי בו שגיאה...

מה יש?
 מצא כי קורח כתוב ב-ק' וצ"ל ב-כ'. ולראיה צוה להביא את ההגדה ושם כתוב בפרוש: 'כורך' ב-כ'...
 נתקוממו עליו כל החייטים ואמרו: מה? משכיל הוא? יודע הוא את האותיות הקטנות? הוא אינו מתאים בשבילנו...
 הוציאוהו וגרשו אותו מבית-הכנסת.
 כלפי מאי ספרתי לכם כל זאת? - כלפי רשימה ב' של ה-מזרחי', קנדידט אחד טוב היה להם - ר' דניאל סירקיס-שהוא בעל מעמד ובעל-השפעה, בעל-עט ובעל-לשון, שהוא יודע לכתב ולמצא 'שגיאות' ובקי באותיות הקטנות, מה עשו? הלכו והוציאוהו מרשימת המועמדים לבחירו...
 מר סירקוס אינו מצטער בודאי ע"ז ביחוד אחרי המסלה הגדולה שנחלו 'חייטי התורה' בהבחירות האלה...
 ותסלח-נא לי הגב' בן-יהודה אם אסיג את גבולה הפעם ואביא לפני קוראי לדוגמא את 'המלון של הבחירות באי', שלא מצאתי לצערי במלון הגדול של אליעזר בן יהודה, את כל ה-פנינים' אספתי מתוך פולמוס האספות בירושלים ובת"א, מתוך העתונים, הכרוזים והמודעות וביחוד מתוך התורה שבע"פ, היינו הקריאות והחרושים הגדושים שנשמעו בימי הבחירות, את 'אוצר-הלשון' הזה חברתי על רגל-אחת ובחטיפה, ובכ"ז השתדלתי לערך אותו עפי' סדר א"ב וקוראי החכמים יבינו בעצמם את פרוש המלים, ובעלי הרשימות, הזרמים והמפלגות רשאים לבחר לעצמם את שמות-הלואי-ההגנאי לפי מדתם ולפי ערכם, חנם אין כסף, כי מדפיס אני את מלוני זה בלא 'זכויות שמורה' ובלא Copyright.
 -אגנט' של הממשלה הבריטית, אגואיום בהמי, אדומים, אוירון, אוטומובילים.
 -בוגדים, בוזו, בולשביקים, בלוף, ברית-שלום-ניקס, ברית-קדש... 'ברזולי', בוז אישי למתנגדו!
 -גליקסון הליקבידאטור.
 -דרשנים, דברים בטלים.
 -הנגע הריביוניסטי, הייט' זבוטינסקי! הלאה

בית"ר השקר האדום, האובד-הדוסי (העובד הדתי).
 -1 ויצמן בוגד, ויזתא, שלשה 'וויים'.
 -2 זיבו, זאב-בעור-כבש, זיפנים.
 -3 חדלי-מעש, חלוצים, חשופי-שת, חזית מאוחדת, חנפים, חמורים, חומר לעדמות.
 -4 טרופי-בינה, טמאי-שפתים, טלית-שכלה-תכלת, טהור הציוניות עצרת-בוגדים, טירור.
 -5 יחפים, יחי זבוטינסקי! (רמז, לקונגרס י"ז) ילדים, כי לכל 'העם' בשגגה, כל הסוסל במומו פוסל, לעזאזל!
 -6 מושב זקנים, מקבלי-התקציבים מהקרנות, מלחכי-פינכא, מרבי-להג, מכורים בכסף, משימיר שוקיים, מחללי-שבת, מזרחיסט! מפקדה עליונה, מוסנוון, משטרה, מכות-לחי, מלחמה.
 -7 נצחון גרגנים, נערים.
 -8 סנבלטים, סוכנות, סמרטוט, סוציאליסטי התקציבים.
 -9 ערב-רב, עצרת-בוגדים.
 -10 פטלורה, פאסקווילים, פרחחים, פבריקה של תעודות-זהות, פושטי-רגל אדומים, פרלמנט ערבי, פלשתינה דר-לאומית, פספורט, פנקס-חבר פטולים, פרובוקציה.
 -11 ציונים - כלבים, צרעת-ממארת, צבא-הים, היבשה והאוויר, 'צדיקים'...
 -12 קדימה, קדימה, ה'סיו-ע-לו' (בוז בת"ו) 'קדימה, קדימה זבוטינסקי' (בוז בוז) (הערה: את זה יש לקרא בנגון הידוע), קונגרס, אתה בעצמך ריביוניסטו רמאות שפלה.
 -13 שחורים, שקסו שקרנים, 'שקציסו' שקלים מזויפים בת"א, שלום (נמחק לגמרי מהמלון העברי בא"י).
 -14 תעודות-זהות מזויפות, תופים וחצוצרות (הערה: אי-אפשר להכניס גם באות ח', היות הם דברים בלתי נפרדים).
 -15 עצתי בזה למר ש. שרנופולסקי בעל ה-מורה-דרך לאי"י, שיוסיף בהוספה מיוחדת ל-שיחון' שלו את ה-לכסיקון' שלי הנ"ל, שהוא לקוח מן המציאות ולא יצטרך עוד להעתיק מאיזה מורה-דרך צרפתי...
 דפוס העברי של יחיאל ורקר ירושלים.